

عنوان مقاله:

بررسی روابط بین معماری و هویت و نشاط اجتماعی در شهر یاسوج (نمونه موردی: مرکز برگزاری جشن ها و آیین های سنتی)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی الگوی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

معصومه وهابی - کارشناسی ارشد گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز ایران

زهرا عباسی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز ایران

خلاصه مقاله:

شاید به گوش همه خورده باشد که لرها از اصیل ترین اقوام ایرانی هستند، قومی که به اعتبار برخی کتب تاریخی، بومیانی بوده اند که پیش از مهاجرت آریایی ها در دامنه های زاگرس می زیسته اند، از غیرت، دلیری و مهمان نوازی های این مردم سخن ها رفته است، نوای دلنشین موسیقی لری اعم از آهنگ های شادی آفرین تا نوای دردناک سوگ بر دل مردمان بسیاری از هر دیار نشسته است. امروز دیگر خیلی از کودکان لر، صحبت نمی کنند، لباس های محلی سالهاست از مد افتاده، آیین ها دور ریخته شده بوی نان در کوچه ها نمی پیچد. این گونه است که ملتی هویت خود را از دست می دهد و از پیشینه خود که طی هزاره ها برایش ساخته شده است، دور می ماند شاید بسیاری از گسست ها اقتضای پیشرفت زمان بوده اما باید اعتراف کنیم که خود ما آگاهانه یا از سر غفلت سبب پدید آمدن بسیاری از گسست ها شده ایم، اکنون وقت آن رسیده که از خود بپرسیم چرا در قبال آنچه از دست داده ایم، چه چیزی به دست آورده ایم، اگر چیزی برایمان باقی مانده چگونه می توانیم آنها را زنده نگه داریم واقعیت آنست که بدلیل سرعت اختلاط فرهنگ ها اکتفا کردن به ماندگاری از طریق انتقال سینه به سینه مولفه های فرهنگ بومی چاره کار نبوده محتاج برنامه ریزی و تخصیص منابع برای ترویج آیین نامه های بومی است هدف تحقیق این است که بررسی کنیم آیا بین معماری بالاخص مجموعه ای جهت برگزاری جشن ها و آیین های محلی مردم یاسوج و احیای هویت قوم لر و نشاط اجتماعی رابطه ای وجود دارد یا نه فرضیه این تحقیق بر این پایه است که در صورت طراحی این مجموعه می توان هویت قوم لر را بازآفرینی کرد و می توان نشاط اجتماعی را در این شهر افزایش داد.

کلمات کلیدی:

قوم لر، سنت، آیین و بوم، یاسوج، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/767554>

